

Byla C-367/19**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą****Gavimo data:**

2019 m. gegužės 8 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovėnija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. balandžio 30 d.

Perkančioji organizacija:

Ministrstvo za notranje zadeve

Prašymą atlikti peržiūrą pateikusi pareiškėja:

Tax-Fin-Lex d. o. o.

Konkursą laimėjusi dalyvė:

LEXPERA, d. o. o.

Slovėnijos Respublika

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

<...>

**PRAŠYMAS
PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ**

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančios institucijos statusas

- (1) Slovėnijos Respublikos *Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil*¹ (Valstybinė skundų dėl viešųjų pirkimų sutarčių sudarymo procedūrų nagrinėjimo komisija, toliau – *Državna revizijska komisija*), kaip prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas, pagal *Zakon o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja* (Įstatymas dėl teisių apsaugos sudarant

¹ <...>

viešojo pirkimo sutartis) (<...>², toliau – ZPVPJN) yra nepriklausoma ir savarankiška specializuota nacionalinė institucija, priimanti sprendimus dėl viešojo pirkimo sutarčių sudarymo teisėtumo visais sutarčių sudarymo procedūros etapais (ZPVPJN 60 straipsnio 1 dalis).

- (2) Pagal ZPVPJN 2 straipsnį Slovėnijos Respublikoje teisių apsauga nuo galimų pažeidimų, padarytų vykdant viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūras, užtikrinama per:
- preliminarią peržiūrą, kurią atlieka perkančioji organizacija, procedūrą,
 - persvarstymo procedūrą, kurią atlieka *Državna revizijska komisija*, ir
 - teismo procesą, kuris pirmąją instanciją vyksta *Okrožno sodišče* (Apygardos teismas), kuris pagal teismų sistemą reglamentuojančius įstatymus yra vienintelė kompetentinga institucija.

Teisių apsauga *Okrožno sodišče* apsiriboja tik atsakomybės už patirtą žalą vertinimu ir ieškinių dėl sutarčių pripažinimo negaliojančiomis nagrinėjimu³, tačiau neapima *Državna revizijska komisija* sprendimų, kurie yra galutiniai, teisėtumo tikrinimo⁴. (**orig. p. 1**)

- (3) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 2017 m. birželio 8 d. Sprendime *Medisanus* (C-296/15, EU:C:2017:431) pagal SESV 267 straipsnį jau yra pripažinęs, kad *Državna revizijska komisija* turi nacionalinio teismo statusą.
- (4) Priėmus minėtą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą aplinkybės, kuriomis grindžiamas sprendimas pripažinti, kad *Državna revizijska komisija* pagal SESV 267 straipsnį turi nacionalinio teismo statusą, nepasikeitė. Vis dėlto, nepaisant to, kas išdėstyta, šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą priede Nr. 1 *Državna revizijska komisija* išsamiau aprašė aplinkybes, kuriomis grindžiamas nacionalinio teismo statuso pripažinimas pagal SESV 267 straipsnį.

Pagrindinės bylos šalys

- (5) *Državna revizijska komisija*, kurią sudaro <...>, turi išspręsti *Ministrstvo za notranje zadeve* (Vidaus reikalų ministerija) <...>, Liubliana, Slovėnijos Respublika (toliau – perkančioji organizacija), ir bendrovės *Tax-Fin-Lex d. o. o.*, <...>, Liubliana, Slovėnija (toliau – prašymą atlikti peržiūrą pateikusi pareiškėja), ginčą dėl viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūros, pavadintos „Prieigos prie teisinės informacijos sistemos paslaugų viešojo pirkimo sutarties sudarymas“,

² <...>

³ <...>

⁴ <...>

dalies Nr. 1 („Prieiga prie teisinės informacijos sistemos paslaugų“) vykdymo. Kadangi bylos šalių ginčijamas perkančiosios organizacijos elgesys daro įtaką ir bendrovės *LEXPERA, d. o. o.*, <...>, Liubliana, Slovėnijos Respublika (toliau – konkursą laimėjusi dalyvė), kuriai perkančioji organizacija patikėjo vykdyti aptariamą viešojo pirkimo sutartį, padėčiai ir kadangi konkursą laimėjusi dalyvė turi tokias pat teises ir pareigas, kaip ir bylos šalis⁵, šiai konkurso dalyvei taip pat turi būti suteiktas pagrindinės bylos šalies statusas.

Pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo dalykas ir svarbios aplinkybės

- (6) 2018 m. birželio 7 d. perkančioji organizacija, kuri yra Slovėnijos Respublikos įstaiga, priėmė sprendimą pradėti prieigos prie teisinės informacijos sistemos 24 mėnesių laikotarpiui viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūrą. **(orig. p. 2)**
- (7) Perkančiosios organizacijos nustatyta numatoma atitinkamos viešojo pirkimo sutarties vertė yra 39 959,01 EUR, t. y. ji nesiekia Direktyvos 2014/24⁶ 4 straipsnyje nustatytos ribos.
- (8) Perkančioji organizacija aptariamą viešojo pirkimo sutartį, kuri dalijama į dvi dalis, sudaro pagal mažos vertės viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrą. Ši procedūra – nacionaliniu lygmeniu reglamentuota viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūra⁷, kurią perkančiosios organizacijos gali taikyti sudarydamos viešojo paslaugų pirkimo sutartis, kurių vertė nesiekia Direktyvos 2014/24 4 straipsnyje nustatytos ribos.
- (9) Pasiūlymą dėl 1 dalies laiku pateikė tikrai prašymą atlikti peržiūrą pateikusi pareiškėja ir konkursą laimėjusi dalyvė. Po derybų prašymą atlikti peržiūrą pateikusi pareiškėja pasisiūlė sukurti prieigą prie teisinės informacijos sistemos (24 mėnesių laikotarpiui) už 0 EUR kainą.
- (10) Priėmus 2019 m. sausio 11 d. sprendimą dėl viešojo pirkimo sutarties sudarymo, prašymą atlikti peržiūrą pateikusi pareiškėja buvo informuota, kad jos pasiūlymas dėl pirkimo dalies Nr. 1 buvo atmestas (kadangi ji buvo pasiūliusi 0 EUR galutinę kainą, o tai, perkančiosios organizacijos nuomone, prieštaravo viešojo pirkimo sutarčių sudarymo taisyklėms) ir kad perkančioji organizacija jau sudarė viešojo pirkimo sutartį dėl pirkimo dalies Nr. 1 su konkursą laimėjusia dalyve.
- (11) Prašymą atlikti peržiūrą pateikusi pareiškėja 2019 m. sausio 17 d. pareiškė prašymą dėl peržiūros; konkursą laimėjusi dalyvė nuomonės dėl jo neišreiškė. Atlikusi preliminarią peržiūros procedūrą, perkančioji organizacija 2019 m. vasario 5 d. sprendimu dėl prašymo atlikti peržiūrą atmetė šį prašymą. 2019 m.

⁵ <...>

⁶ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 6[5]).

⁷ <...>

vasario 11 d. perkančioji organizacija kreipėsi į *Državna revizijska komisija*, prašydama priimti sprendimą dėl šio ginčo, ir pastaroji inicijavo peržiūros procedūrą.

- (12) Šalys nesutaria dėl to, ar perkančioji organizacija pagrįstai nusprendė atmesti prašymą atlikti peržiūrą pateikusios pareiškėjos pasiūlymą. Vienintelė priežastis, kuria perkančioji organizacija rėmėsi priimdama sprendimą atmesti prašymą atlikti peržiūrą pateikusios pareiškėjos pasiūlymą, yra ta, kad pastarosios pateiktame galutiniame pasiūlyme buvo nurodyta 0 EUR kaina.
- (13) Kaip teisiškai svarbią aplinkybę reikėtų pažymėti tai, kad perkančioji organizacija nekaltina prašymą atlikti peržiūrą pateikusios pareiškėjos dėl jos pasiūlytos neįprastai mažos kainos (perkančioji organizacija iš tikrųjų procedūrą pradėjo nuo neįprastai mažos pasiūlymo kainos patikrinimo, bet neatmetė prašymą atlikti peržiūrą pateikusios pareiškėjos pasiūlymo remdamasi tuo, kad pastaroji savo paaishkinimuose neišaiškino (**orig. p. 3**) pasiūlytos kainos). Perkančioji organizacija nekaltina prašymą atlikti peržiūrą pateikusios pareiškėjos ir tuo, kad pasiūlymas neatitinka aplinkos, socialinės ir darbo teisės reikalavimų. Minėta perkančioji organizacija taip pat nenurodo, kad prašymą atlikti peržiūrą pateikusios pareiškėjos pasiūlymas prieštarauja skelbime apie pirkimą ir su viešojo pirkimo sutarties sudarymu susijusiuose dokumentuose nustatytiems reikalavimams, sąlygoms ir kriterijams, t. y. kad yra kliūčių, dėl kurių ji negalėjo dalyvauti konkurse, būtent kad ši įmonė neatitiko perkančiosios organizacijos nustatytų dalyvavimo sąlygų.
- (14) Prašymą atlikti peržiūrą pateikusi pareiškėja teigia, kad pasiūlymas, kurio bendra vertė yra 0 EUR, nėra nepriimtinas. Viešojo pirkimo sutarčių sudarymo taisyklės iš tikrųjų taikomos sudarant atlygintines sutartis, bet tai nereiškia, kad perkančioji organizacija gali atmesti asmens, pasisiūliusio paslaugas teikti be atlygio, pasiūlymą. Konkurso dalyvis turi teisę laisvai nustatyti savo pasiūlymo kainą, todėl, dalyvaudamas viešojo pirkimo procedūroje, taip pat turi teisę teikti nemokamas paslaugas. Be to, jeigu sutartis būtų buvusi sudaryta su prašymą atlikti peržiūrą pateikusia pareiškėja ir ji būtų suteikusi galimybę naudotis teisinės informacijos sistema negaudama atlygio, ji būtų gavusi tam tikros naudos iš naujos rinkos arba naujų vartotojų, o šios naudos negalima išreikšti pinigais, bet ją galima apibrėžti kaip atlygį už tos viešojo pirkimo sutarties vykdymą.
- (15) Perkančioji organizacija teigia, kad pasiūlymas, kurio vertė yra 0 EUR, prieštarauja sąvokai „viešojo pirkimo sutartis“. Viešojo pirkimo sutartis yra atlygintinis perkančiosios organizacijos ir ekonominės veiklos vykdytojo santykis. Pasiūlymas, kurio vieneto vertė yra 0 EUR, turi įtakos atlygintiniam (būsimos) sutarties pobūdžiui, nes pateikus pasiūlymą suteikti paslaugą be atlygio, būtų sudaromas neatlygintinis, o ne atlygintinis sandoris. Paslaugų teikimas be atlygio nėra viešojo paslaugų teikimo sutartis. Galimybė įgyti naują rinką nėra atlygis už minėtos sutarties vykdymą, nes (bet kuriam) ekonominės veiklos vykdytojui suteikia tam tikrą pridėtinę vertę, tačiau jos neįmanoma išreikšti pinigais, todėl perkančiajai organizacijai net negali būti pateikta sąskaita faktūra.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aktai

(16) Direktyvos 2014/24 1 straipsnis: **(orig. p. 4)**

„1. Šia direktyva nustatomos taisyklės, kuriomis reglamentuojamos perkančiųjų organizacijų vykdomo pirkimo procedūros, atliekamos siekiant sudaryti viešąsias sutartis ir vykdyti projekto konkursus, jeigu jų numatoma vertė ne mažesnė nei 4 straipsnyje nustatytos vertės ribos.

2. Kaip apibrėžta šioje direktyvoje, pirkimas – vienos ar daugiau perkančiųjų organizacijų vykdomas darbų, prekių ar paslaugų įsigijimas pagal viešąją sutartį iš tų perkančiųjų organizacijų pasirinktų ekonominės veiklos vykdytojų, nepaisant to, ar darbai, prekės ar paslaugos yra skirti viešajam tikslui.“

(17) Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

<...>

5) „viešosios [viešojo pirkimo] sutartys – atlygintinės sutartys, kurios raštu sudaromos tarp vieno ar daugiau ekonominės veiklos vykdytojų ir vienos ar daugiau perkančiųjų organizacijų, kurių objektas – darbų vykdymas, produktų tiekimas ar paslaugų teikimas.“

(18) Direktyvos 2014/24 4 straipsnyje nurodyta:

„Ši direktyva taikoma pirkimams, kurių numatoma vertė be pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) yra lygi toliau nurodytoms vertės riboms arba didesnė už jas:

<...>

b) 1[3]4 000 EUR – viešojo prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių, kurias skiria centrinės valdžios institucijos, <...> atveju; <...>

<...>“

Slovėnijos teisė

(12) *Zakon o javnem naročanju* (Viešųjų pirkimų įstatymas (<...>, toliau – ZJN-3), kuris taikomas pagrindinėje byloje nagrinėjamos aplinkybėms, 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šiame įstatyme vartojami terminai turi tokias reikšmes: **(orig. p. 5)**

1. „viešojo pirkimo sutartis – atlygintinė sutartis, kuri raštu sudaroma tarp vieno ar daugiau ekonominės veiklos vykdytojų ir vienos ar daugiau perkančiųjų organizacijų ir kurios objektas – darbų vykdymas, produktų tiekimas ar paslaugų teikimas;

<...>“

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

Sjungos teisės taikymas

- (19) Numatoma aptariamoms viešojo pirkimo sutarties vertė nesiekia Direktyvos 2014/24 4 straipsnyje nustatytos ribos.
- (20) Teisingumo Teismas jau ne kartą yra pareiškęs, kad yra kompetentingas nagrinėti prašymus priimti prejudicinį sprendimą dėl Europos Sąjungos teisės akto nuostatų tokiomis aplinkybėmis, kai toks aktas nebuvo taikomas pagrindinėje byloje susiklosčiusiai faktinei padėčiai, bet minėtos nuostatos buvo taikomos pagal nacionalinės teisės aktus, kuriuose daromos nuorodos į tų nuostatų turinį, siekiant nustatyti taisykles, taikytinas tikrai vidaus atvejais (žr., pvz., 2019 m. kovo 13 d. Sprendimą *E.*, C-635/17, EU:C:2019:192; 2017 m. gegužės 17 d. Sprendimą *ERGO Poist'ovňa*, C-48/16, EU:C:2017:377, ir 2010 m. spalio 28 d. Sprendimą *Volvo Car Germany*, C-203/09, EU:C:2010:647).
- (21) Iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad kai nacionalinės teisės aktuose dėl išimtinai vidaus situacijų pasirenkami tokie patys sprendimai, kokie numatyti ES teisėje, kad, be kita ko, būtų išvengta savo piliečių diskriminacijos arba konkurencijos iškraipymo, taip pat kad būtų užtikrinta vienoda procedūra panašiose situacijose, egzistuoja aiškus Europos Sąjungos interesas, jog, siekiant ateityje išvengti aiškinimo skirtumų, iš ES teisės perimtos nuostatos ar sąvokos būtų aiškinamos vienodai, nesvarbu, kokiomis aplinkybėmis jos taikomos (žr., pvz., 2015 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Quenon K.*, C-338/14, EU:C:2015:795, 17 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- (22) Tokia situacija susiklostė iš šioje byloje. Nors Direktyva 2014/24 šiuo atveju nagrinėjamai padėčiai tiesiogiai netaikoma, reikėtų pažymėti, kad, perkeldamas Direktyvos 2014/24 nuostatas į nacionalinę teisę, Slovėnijos teisės aktų leidėjas nusprendė sąvoką (**orig. p. 6**) „viešieji pirkimai“ vienodai reglamentuoti tiek tuo atveju, kai viešojo pirkimo sutarties vertė viršija toje direktyvoje nustatytą ribą, tiek tuo atveju, kai jos vertė tos ribos nesiekia.
- (23) Įstatymas ZJN-3, kuriuo Direktyva 2014/24 buvo perkelta į Slovėnijos teisę, taikomas tiek šios direktyvos 4 straipsnyje nustatytą vertę siekiantiems, tiek jos nesiekiantiems viešiesiems pirkimams.
- (24) ZJN-3 vartojama sąvokos „viešojo pirkimo sutartis“ apibrėžtis sutampa su apibrėžtimi, pateikta Direktyvoje 2014/24. Ši apibrėžtis taikoma tiek viešiesiems pirkimams, kurių vertė viršija tos direktyvos 4 straipsnyje nustatytą ribą, tiek

tiems, kurių vertė tos ribos nesiekia. Todėl Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 5 punkto nuostata, kurioje apibrėžta sąvoka „viešieji pirkimai“, pagal Slovėnijos teisę tiesiogiai ir besąlygiškai taikoma ir tais atvejais, kuriems minėta direktyva netaikytina.

- (25) Nors pagal ZJN-3 tais atvejais, kai viešojo pirkimo sutarties vertė nesiekia Direktyvos 2014/24 4 straipsnyje nustatytos ribos, leidžiama taikyti viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrą, kuri visiškai reglamentuojama nacionaliniu lygmeniu (ir minėtoje direktyvoje nenumatyta, nes tai yra mažos vertės sutarčių sudarymo procedūra), vis dėlto minėtame ZJN-3 apibrėžiant sąvoką „viešojo pirkimo sutartis“ nedaromas joks skirtumas tarp sutarčių, viršijančių tos direktyvos 4 straipsnyje nustatytą ribą, ir sutarčių, kurių vertė tos ribos nesiekia.
- (26) Siekiant užtikrinti vienodą vertinimą, iš Sąjungos teisės kilusią sąvoką „viešojo pirkimo sutartis“ būtina vienodai aiškinti tiek tais atvejais, kurie paminėti Direktyvoje 2014/24 (kai viešojo pirkimo sutarties vertė viršija nustatytą ribą), tiek tais atvejais, kai ta direktyva netaikoma (kai viešojo pirkimo sutarties vertė nesiekia nustatytos ribos). Tai reiškia, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė šioje byloje, t. y. kai aptariamos viešojo pirkimo sutarties vertė nesiekia Direktyvos 2014/24 4 straipsnyje nustatytos ribos, sąvoką „viešojo pirkimo sutartis“ reikia aiškinti atsižvelgiant ir į Teisingumo Teismo jurisprudenciją.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- (23) *Državna revizijska komisija* turi abejonių dėl Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 5 punkto, kuriame pateikta sąvokos „viešojo pirkimo sutartis“ apibrėžtis, aiškinimo ir taikymo. **(orig. p. 7)**
- (28) Tai, kad perkančiosios organizacijos ir ekonominės veiklos vykdytojo sutartys yra atlygintinės, yra vienas esminių viešojo pirkimo sutarties aspektų. Kai abi sutarties šalys kartu yra ir kreditorius, ir skolininkas viena kitos atžvilgiu, sutartiniai santykiai neabejotinai yra atlygintiniai. Tiekėjas tiekia perkančiajai organizacijai prekę arba teikia paslaugą ir iš jos gauna atlygį už prekės tiekimą arba paslaugos teikimą.
- (29) Bet *Državna revizijska komisija* kyla klausimas, ar „atlygintinės sutartys“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 5 punktą, sudaromos ir tuo atveju, kai perkančioji organizacija neįpareigojama sumokėti jokio atlygio, tačiau, sudaręs viešojo pirkimo sutartį, ekonominės veiklos vykdytojas įgyja galimybę patekti į naują rinką arba įgyti naujų klientų. Aplinkybė, kad perkančioji organizacija paslaugą gaus už 0 EUR kainą arba nebus įpareigota mainais už tą paslaugą teikti jokios paslaugos, gali būti pagrindas daryti išvadą, kad, jeigu pasiūlymo kaina yra 0 EUR, sutartiniai santykiai nėra laikomi atlygintiniais, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 5 punktą. Tačiau, net jei perkančioji organizacija neprivalo mokėti jokio atlygio už ekonominės veiklos vykdytojo suteiktą paslaugą, pati aplinkybė, kad su juo sudaroma viešojo pirkimo sutartis, gali turėti tam tikrą (ekonominę) vertę, kurios, sudarant viešojo

pirkimo sutartį arba kitą sutartį, neįmanoma išreikšti pinigais. Iš tikrųjų, vykdydamas sutartį, ekonominės veiklos vykdytojas įgyja naują rinką, todėl gauna rekomendacijų, o tai ateityje jam gali suteikti tam tikrą ekonominį pranašumą.

- (30) Tačiau tuo atveju, jei negalima pritarti teiginiui, kad dėl patekimo į rinką ar naujos rinkos įgijimo ir rekomendacijų gavimo santykiai gali būti laikomi atlygintiniais sutartiniais santykiais, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 5 punkte, *Državna revizijska komisija* turi abejonių dėl šios direktyvos nuostatos taikymo. Atsižvelgdama į tai, *Državna revizijska komisija* kelia klausimą, ar minėta nuostata yra savarankiškas teisinis pagrindas atmesti pasiūlymą.
- (31) *Državna revizijska komisija* kelia klausimą, ar perkančioji organizacija, pradėjusi viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūrą, gali atmesti pasiūlymą, jeigu procedūros metu paaiškėjo, kad norint gauti paslaugą nereikia sumokėti jokio atlygio, nes konkurso dalyvis, norėdamas, kad sutartis būtų sudaryta su juo, pasiūlė 0 EUR kainą.
- (32) Pirma, jeigu perkančioji organizacija ir konkurso dalyvis susitaria, kad 0 EUR kainos pasiūlymas yra priimtinas, neužmezgami jokie atlygintiniai sutartiniai santykiai, bet sudaroma neatlygintinė sutartis, nes tokiu atveju perkančioji organizacija neprivalo atlyginti už gautą paslaugą. Dėl neatlygintinio pobūdžio tokia sutartis negali būti laikoma (**orig. p. 8**) viešojo pirkimo vykdymo sutartimi. Tai reikštų, kad perkančioji organizacija pradėjo viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūrą, kurios galutinis rezultatas yra ne viešojo paslaugų pirkimo sutartis ar viešojo darbų pirkimo sutartis, o, pavyzdžiui, dovanojimo sutartis.
- (33) Antra, Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 5 punkte, kuriame apibrėžta sąvoka „viešojo pirkimo sutartis“, ne reglamentuojami veiksmai, kuriais vykdoma viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūra, o nustatoma, kokiais atvejais ši direktyva taikoma. Sąvokos „viešojo pirkimo sutartis“ apibrėžtis gali būti svarbi dar prieš sudarant sutartį arba jau ją sudarius. Prieš sudarant sutartį sąvoka „viešojo pirkimo sutartis“ yra gairė, pagal kurią, jeigu perkančioji organizacija numato gauti prekes arba paslaugas pagal atlygintinę sutartį, atsižvelgiama į Direktyvos 2014/24 nuostatas. Ir priešingai – jeigu perkančioji organizacija numato gauti prekes arba paslaugas pagal neatlygintinę sutartį, ji neprivalo veikti pagal Direktyvos 2014/24 nuostatas. Po sutarties sudarymo sąvoka „viešojo pirkimo sutartis“ yra svarbi siekiant įvertinti, ar konkreti sutartis buvo sudaryta laikantis viešojo pirkimo sutarčių sudarymo taisyklių.
- (34) Viešojo pirkimų sutarčių sudarymo procedūros pradžia atspindi perkančiosios organizacijos nuostatą, kad, norėdama gauti viešojo pirkimo sutarties objektą, ji turės skirti tam tikrą atlygį. Ar tokia perkančiosios organizacijos nuostata yra teisinga, galima sužinoti tik peržiūrėjus konkurso dalyvių pateiktus pasiūlymus, parengtus turint omenyje padėtį atitinkamoje rinkoje. Vėlesnis konkurso dalyvių elgesys ir jų pasiūlymų turinys negali turėti įtakos šiam perkančiosios organizacijos atliekamam (preliminariam) vertinimui. Pradėjusi viešojo pirkimo procedūrą ir gavusi pasiūlymus, perkančioji organizacija privalo atsižvelgti į

gautus pasiūlymus ir juos išnagrinėti bei įvertinti remdamasi tikrai iš anksto nustatytais reikalavimais. Be to, perkančiosios organizacijos viešųjų pirkimų procedūras vykdo siekdamos ne sudaryti atlygintinę sutartį, o gauti (reikalingas) prekes arba paslaugas. Ir nagrinėjamu atveju, jeigu perkančioji organizacija priimtų pasiūlymą, kuriame nurodyta 0 EUR kaina, gautų jos poreikius atitinkantį viešojo pirkimo objektą.

Išvada ir prašymo priimti prejudicinį sprendimą turinys

(35) *Državna revizijska komisija*“, atsižvelgdama į tai, kad išreikštos abejonės dėl Europos Sąjungos teisės aiškinimo ir taikymo, pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą teikia Teisingumo Teismui du toliau išdėstytus prejudicinius klausimus nurodydama, kad atsakymas į antrą klausimą yra reikalingas tik tuo atveju, jeigu atsakymas į pirmą klausimą būtų neigiamas: **(orig. p. 9)**

1. Ar viešojo pirkimo atveju sutartiniai santykiai turi būti atlygintiniai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 5 punkte, net ir tuo atveju, kai perkančioji organizacija neprivalo sumokėti jokio atlygio, bet ekonominės veiklos vykdytojas, vykdydamas viešojo pirkimo sutartį, įgyja galimybę patekti į naują rinką ir gauti rekomendacijų?

2. Ar galima arba būtina Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 5 punktą aiškinti taip, kad jis yra pagrindas atmesti 0 EUR dydžio viešojo pirkimo kainos pasiūlymą?

<...>